

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ 17^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ 2012

Το βράδυ των εκλογών το ΑΣΚΕ πήρε θέση για το αποτέλεσμα με την παρακάτω ανακοίνωση:

«Οι σημερινές εκλογές διεξήχθησαν υπό καθεστώς πρωτοφανούς τρομοκρατίας, με τον ελληνικό λαό να έχει βομβαρδιστεί επί εβδομάδες για την καταστροφή που δήθεν θα έρθει, εάν εκφράσει ελεύθερα τη βούλησή του για τα μνημόνια και τη γενικότερη πολιτική που μας οδήγησε στην εξαθλίωση. Πρωτοφανής ήταν και η επέμβαση των ξένων, οι οποίοι θυμήθηκαν το ναζιστικό και αποικιοκρατικό τους παρελθόν και εξάντλησαν όλα τα μέσα για να διαμορφώσουν αποτέλεσμα της αρεσκείας τους.

Τα παραπάνω φόβισαν ένα μέρος των ψηφοφόρων, εν τούτοις η πλειοψηφία για δεύτερη φορά μέσα σε 1,5 μήνα απάντησε μ' ένα υπερήφανο ΟΧΙ στους ξένους δυνάστες-τοκογλύφους, στα εντόπια όργανά τους, στα μνημόνια τους και στη γενικότερη πολιτική τους. Το εκλογικό σύστημα, όμως, μετέτρεψε για άλλη μια φορά την μειοψηφία της κάλπης σε πλειοψηφία στη Βουλή, πολιτικά και ηθικά μη νομιμοποιημένη.

Οι πολιτικές δυνάμεις του μνημονίου, παρά τις αστείες αρχικές δυστροφίες κάποιων, τελικά θα συνεργαστούν, για να εξυπηρετήσουν από κοινού τα συμφέροντα των ξένων προστατών τους, με περαιτέρω εξαθλίωση του ελληνικού λαού και μεγάλους κινδύνους για την πατρίδα μας. Η συνεργασία τους αυτή δε θα μακροημερεύσει, γιατί θα καταρρεύσει κάτω από την αυξανόμενη λαϊκή οργή.

Στην προεκλογική περίοδο κυριάρχησε το ψευτοδίλημμα «ευρώ ή δραχμή», με τους μνημονιακούς να δίνουν όρκο στο ευρώ, ενώ τα μνημόνια που εφαρμόζουν οδηγούν με βεβαιότητα τη χώρα προς τη δραχμή. Το εθνικό μας νόμισμα θα ήταν ένα πολύτιμο εργαλείο στα χέρια μιας οποιασδήποτε κυβέρνησης που θα υπηρετούσε τα συμφέροντα της Ελλάδας, θα επανέλθει όμως με τις χειρότερες συνθήκες και θα χάσει το μεγαλύτερο μέρος του ρόλου του, εάν έχουμε μια κυβέρνηση που θα υπηρετεί ένα ξένο νόμισμα, το γερμανικό ευρώ, και όποια συμφέροντα βρίσκονται πίσω από αυτό.

Αντί, λοιπόν, για το ψευτοδίλημμα «ευρώ ή δραχμή», τίθεται το πραγματικό δίλημμα, που δεν είναι άλλο από το «κατοχή ή απελευθέρωση». Το ΑΣΚΕ, που δεν είχε τα οικονομικά μέσα για να συμμετάσχει στις εκλογές, συνεχίζει τον αγώνα του, μαζί με κάθε συλλογικότητα και κάθε πολίτη που κινούνται στη γραμμή της απελευθέρωσης, για μια Ελλάδα ανεξάρτητη, που δε θα είναι πια μέλος της Ε.Ε. και κανενός λεόντειου οργανισμού, που θα αξιοποιεί τις τεράστιες δυνατότητές της για την ανάπτυξή της, που θα θέσει την παραγωγή και τα προϊόντα της κάτω από κοινωνικό έλεγχο, που θα προασπίζει την εθνική της κυριαρχία και την ακεραιότητά της, που δε θα επιτρέπει την παραμονή παράνομων μεταναστών (πλην των πραγματικών πολιτικών προσφύγων), που θα εμβαθύνει και θα διευρύνει τους δημοκρατικούς της θεσμούς, που θα προασπίζει και θα αναπτύσσει τον πολιτισμό της.»

A.S.K.E.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΤΖΩΡΤΖ 12-ΑΘΗΝΑ 10677 ΤΗΛ. +302103822315, FAX +302103819887

Ιστοσελίδα: www.aske.gr

Η προπαγάνδα των μνημονιακών, κατά τα γκεμπελικά πρότυπα, διαθέτοντας την αποκλειστικότητα των συστημικών ΜΜΕ, επιστράτευσε επιχειρήματα, που δεν αντέχουν, αλλά η απουσία αντίλογου τα έκανε εν μέρει αποτελεσματικά: ότι δήθεν η καταγγελία του μνημονίου και συνεπαγόμενη επιστροφή στη δραχμή θα καταδίκαιζαν τους ανέργους να μη βρουν ποτέ δουλειά, θα καταργούσε την κοινωνική πρόνοια, θα εκμηδένιζε μισθούς και συντάξεις, θα επέτρεπε τη μεταφορά ελληνικών επιχειρήσεων στη Βουλγαρία και τα Σκόπια, θα έδωχνε τις καταθέσεις προς τις ξένες τράπεζες κ.λπ., δηλ. μας απειλούσαν ότι θα υποστούμε αυτά που ήδη υφιστάμεθα με το ευρώ και τα μνημόνιά του.

Εκτός, όμως, από τις άδικες επιθέσεις, μεγάλο μέρος των ψηφοφόρων δεν ήθελε την πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ, λόγω των θέσεών του σε άλλα θέματα, που τα θεώρησε μείζονα. Η Εκκλησία, π.χ., ενώ έχει ταχθεί με μαχητικά κείμενα κατά του μνημονίου, έδωσε γραμμή για Ν.Δ., γιατί αισθάνθηκε ότι με το ΣΥΡΙΖΑ απειλείται. Το συμπέρασμα απ' όλα τα παραπάνω είναι ότι η αντίθεση του ελληνικού λαού προς το μνημόνιο είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτήν που καταγράφουν τα εκλογικά αποτελέσματα.

Αρνητικό είναι ότι αυτή η αντίθεση εκφράστηκε κυρίως με την ψήφο σε κόμματα που υποστηρίζουν την παραμονή στην Ε.Ε. και το ευρώ ή δηλώνουν αντιμνημονιακά χωρίς να είναι ή, το χειρότερο, με την ψήφο στους ναζί. Γι' αυτό η αξία του μηνύματος που έστειλε ο λαός μειώνεται, αλλά φυσικά δεν ακυρώνεται.

Τελικά το εκλογικό αποτέλεσμα εκφράζει ένα μερικό συμβιβασμό ανάμεσα στις δυνάμεις του ευρώ και τις δυνάμεις του δολαρίου (βλ. άλλο άρθρο), με τις πρώτες να σχηματίζουν την κυβέρνηση που σχεδίασαν και τις δεύτερες να αποτελούν μια ισχυρή αντιπολίτευση, έτοιμη να δημιουργήσει προσκόμματα στο ευρώ και να διεκδικήσει την εξουσία κάποια στιγμή.

Για το κυβερνητικό σχήμα που προωθήθηκε από τις δυνάμεις του ευρώ γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε». Κάναμε επίσης κάποιες διαπιστώσεις και προβλέψεις για τα κόμματα, που επιβεβαιώθηκαν. Ας μην τα επαναλάβουμε. Συμπληρωματικά ας αναφέρουμε τα εξής:

Η νίκη της Ν.Δ. είναι μια πύρρειος νίκη. Η προεκλογική της προπαγάνδα ήταν αρνητική και στηρίχθηκε σε ψευδοδιλήμματα. Τώρα καλείται ν' αντιμετωπίσει τα πραγματικά προβλήματα, με τους ξένους δυνάστες-προστάτες της να μη φαίνονται διατεθειμένοι ν' αποδεχθούν ουσιαστικές ελαφρύνσεις στο μνημόνιο. Έτσι ο Α. Σαμαράς θα εκτεθεί ανεπανόρθωτα απέναντι στους ψηφοφόρους του και πολύ γρήγορα θα πάρει το δρόμο του ΓΑΠ. Λαϊκή υποστήριξη δεν έχει πλέον, μετά την κωλοτούμπα του φθινοπώρου 2011, στηρίζεται μόνο στους μηχανισμούς του συστήματος και οι βαρόνοι (Ντόρα, Αβραμόπουλος, Δήμας, Βορίδης κ.ά.) τον υπονομεύουν και καιροφυλακτούν. Κάποιοι δε δίστασαν να ισχυριστούν ότι δεν πρέπει να είναι πρωθυπουργός ο Σαμαράς, επειδή η κυβέρνηση θα είναι συμμαχική!

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το πιο ευχαριστημένο κόμμα. Πενταπλασίασε το εκλογικό του ποσοστό, απέκτησε μια τεράστια Κοινοβουλευτική Ομάδα, αναδείχθηκε αξιωματική αντιπολίτευση (με όλα τα προνόμια που αυτό συνεπάγεται), κυριάρχησε στο χώρο της αριστεράς (τα μέλη του ανάπνευσαν από την καταπίεση που τους ασκούσε επί 40 χρόνια και μέχρι τώρα το ΚΚΕ) και, το κυριότερο, δεν έγιναν κυβέρνηση. Όχι τόσο γιατί δεν ήταν έτοιμοι να κυβερνήσουν, όσο γιατί άλλοι θα συνεχίσουν να χρεώνονται τις συνέπειες της παραμονής μας στην Ε.Ε. και οι ίδιοι θα μπορούν να ασκούν μια εύκολη και αποδοτική γι' αυτούς αντιπολίτευση, χωρίς να αποδεικνύεται στην πράξη το αδιέξοδο της γραμμής τους. Οπότε, τα δύσκολα αναβάλλονται για αργότερα.

Το ΠΑΣΟΚ διατήρησε το σύνολο σχεδόν της εκλογικής του δύναμης, γιατί θα έπαιρνε μέρος και στη νέα κυβέρνηση, έστω ως δεύτερος εταίρος, άρα ο μοναδικός συνεκτικός ιστός, η εξουσία, εξακολουθεί να υπάρχει. Τα εσωκομματικά προβλήματα, όμως, παραμένουν τεράστια. Ο Βενιζέλος δε θέλει να είναι αντιπρόεδρος, ούτε θέλει να βάλει πρωτοκλασάτα στελέχη στην κυβέρνηση, για να αποφύγει περαιτέρω εκλογική φθορά και να αποδυναμώσει όσους είναι έτοιμοι να τον αμφισβητήσουν. Ο Λοβέρδος, ο Χρυσοχοϊδης κ.ά., όμως, δεν μπορούν να δεχθούν ότι δε θα είναι οι αιώνιοι υπουργοί. Ο Βενιζέλος θέλει να φτιάξει ένα κόμμα από την αρχή, ώστε να το ελέγχει, εγχείρημα καθόλου εύκολο. Το πιο δύσκολο πρόβλημα ακούει στο όνομα ΓΑΠ. Ο Σαμαράς έχει πει ότι θα τον κάτσει στο σκαμνί, κάτι που θα ήθελε και ο Βενιζέλος. Όμως ...

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες του Π. Καμμένου έχασαν το ¼ της δύναμής τους, όμως το 7,5% που διατήρησαν είναι επιτυχία. Είχαν πρόβλημα γραμμής, γιατί δεν έκαναν σαφές ποιο κυβερνητικό σχήμα επεδίωκαν. Αν πρότειναν συνεργασία με τη Ν.Δ., θα έχαναν τους αντιμνημονιακούς, άρα και το λόγο ύπαρξής τους. Αν πρότειναν συνεργασία με το ΣΥΡΙΖΑ, θα έχαναν ψηφοφόρους ευαίσθητους στα εθνικά θέματα, θρησκευόμενους και συντηρητικούς. Τελικά φάνηκε ότι μάλλον προσανατολιζόνταν σε μια ψήφο ανοχής προς το ΣΥΡΙΖΑ, με τους Ανεξάρτητους να μη συμμετέχουν στην κυβέρνηση. Αλλά ο πολύς ο κόσμος θέλει να ανήκει σ' ένα κόμμα που ασκεί ή, έστω, διεκδικεί την εξουσία. Οπότε ο Π. Καμμένος έχει ένα σοβαρό πρόβλημα να λύσει ...

Η ΔΗΜΑΡ ήταν το μόνο κόμμα που σίγουρα θα έπαιρνε μέρος στην κυβέρνηση, ακόμη και στη λιγότερο πιθανή περίπτωση της πρωτιάς του ΣΥΡΙΖΑ. Αφού καθιερώθηκε στις προηγούμενες εκλογές με τις προφανέστατα κατασκευασμένες δημοσκοπήσεις που αρχικά της έδιναν 18%(!!), τώρα έπρεπε να συγκρατήσει τις δυνάμεις της, για να παίξει τον κυβερνητικό της ρόλο. Έτσι θυσιάστηκαν οι ιδεολογικά συγγενείς, συμπρωταγωνιστές της εθνικής μειοδοσίας, **οι Οικολόγοι-Πράσινοι**, για να αναπληρώσουν τις απώλειες αριστερών ψηφοφόρων, που τους είναι αδιανόητος ο συνεταιρισμός με το Βορίδη και τον Πλεύρη. Τα σοβαρά προβλήματα του Φ. Κουβέλη είναι πώς θα ικανοποιήσει το πάθος για εξουσία των στελεχών του και πώς δε θ' αποδειχθεί ότι το κόμμα του είναι μιας χρήσης.

A.S.K.E.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΤΖΩΡΤΖ 12-ΑΘΗΝΑ 10677 ΤΗΛ. +302103822315, FAX +302103819887

Ιστοσελίδα: www.aske.gr

Ο ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη ιδρύθηκε το 2000, για να λειτουργήσει ως δεκανίκι του ΠΑΣΟΚ, όταν το ΠΑΣΟΚ φάνηκε ότι άρχισε να χάνει την εκλογική του δύναμη. Ο ρόλος του ΛΑΟΣ έγινε φανερός ακόμη και στους «απονήρευτους» το 2011, όταν προσπαθούσε να φθείρει με κάθε τρόπο τον αντιμνημονιακό τότε Α. Σαμαρά και τελικά ψήφισε μόνον αυτός και η Ντόρα το πρώτο μνημόνιο. Όταν το ΠΑΣΟΚ καταβαραθρώθηκε και οι ξένοι δυνάστες μας δεν μπορούσαν πλέον να εξυπηρετηθούν με αυτό, τότε έπαψε να έχει ρόλο και ο ΛΑΟΣ. Και ... τετέλεσται.

Το ΚΚΕ υπέστη τις συνέπειες της ιδεολογίας και της πολιτικής του γραμμής, σε βαθμό που δύσκολα μπορούσε να φανταστεί κανείς. Το χειρότερο είναι ότι ούτε τώρα το ΚΚΕ φαίνεται ικανό να βγάλει τα αναγκαία συμπεράσματα. Το κόμμα είναι έτσι δομημένο που δεν μπορεί ν' ανοιχτεί προς την κοινωνία, μπορεί να λειτουργήσει μόνο ως μια μικρή κλειστή ομάδα μέσα σ' αυτήν, χωρίς προοπτική τώρα πια να ασκήσει ποτέ εξουσία, έστω όπως την άσκησαν τα «αδελφά» κόμματα στην Αν. Ευρώπη, στο όνομα του λαού, στην πραγματικότητα πάνω στο λαό. Ευχόμαστε τουλάχιστον αυτή τη φορά να μην επαληθευτούν οι προβλέψεις μας.

Η Χρυσή Αυγή διατήρησε τις δυνάμεις της, γιατί διατηρήθηκαν και όλες οι συνθήκες που την έφεραν μέχρι εδώ. Όταν το σύστημα κάνει αβίωτο το βίο των πολιτών κι όταν η αριστερά λειτουργεί ως μέρος του συστήματος και περί άλλα τυρβάζει, είναι πολύ εύκολο να λειτουργήσουν οι «δήθεν» και μάλιστα με τρόπο που επιδεινώνει τα προβλήματα και απαξιώνει περαιτέρω το δημοκρατικό πολίτευμα. Σε μια κοινωνία που αγριεύει ασ μην ξεχνούν κάποιοι την ιστορία.